

do pełnienia służby w innej miejscowości, dalszej niż miejscowość pobliska.

2. Zwolnienie kwatery funkcyjnej następuje przed sporządzeniem protokołu zdania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy.

3. Sporządzenie protokołu zdania, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy, następuje nie później niż w ter-

minie siedmiu dni od dnia zwolnienia kwatery funkcyjnej przez osobę uprawnioną.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 czerwca 2000 r. w sprawie wykazu stanowisk służbowych uprawniających do zajmowania kwater funkcyjnych oraz struktury tych kwater (Dz. U. Nr 49, poz. 575), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 29 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 1203, Nr 151, poz. 1596 i Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 290).

669

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 28 kwietnia 2005 r.

w sprawie sposobu i trybu zgłaszania wypadku przy pracy rolniczej oraz ustalania jego okoliczności i przyczyn

Na podstawie art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb zgłaszania wypadku przy pracy rolniczej, zwanego dalej „wypadkiem”;
- 2) sposób i tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadku;
- 3) sposób dokumentowania wypadku;
- 4) zgłaszanie roszczenia o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku;
- 5) sposób prowadzenia postępowania dowodowego w celu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku;
- 6) informacje, które powinny znaleźć się w protokole powypadkowym.

§ 2. 1. Wypadek zgłasza się właściwej jednostce organizacyjnej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, zwanej dalej „Kasą”, bezpośrednio w siedzibie tej jednostki albo za pośrednictwem poczty, telefonicznie lub pocztą elektroniczną.

2. Właściwą jednostką organizacyjną Kasy do przyjęcia zgłoszenia wypadku jest oddział regionalny

Kasy lub placówka terenowa Kasy, w której osoba, która uległa wypadkowi, zwana dalej „poszkodowanym”, jest ubezpieczona.

3. W razie zgłoszenia wypadku innej jednostce organizacyjnej Kasy, jednostka ta niezwłocznie przekazuje informację o zgłoszeniu wypadku właściwemu oddziałowi regionalnemu Kasy lub właściwej placówce terenowej Kasy.

§ 3. Poszkodowany lub inna osoba zgłaszająca wypadek powinna w szczególności:

- 1) zabezpieczyć w miarę możliwości miejsce i przedmioty związane z wypadkiem;
- 2) udostępnić miejsce wypadku i przedmioty związane z wypadkiem;
- 3) wskazać świadków wypadku;
- 4) dostarczyć posiadaną dokumentację leczenia;
- 5) udzielić informacji i wszechstronnej pomocy pracownikowi Kasy upoważnionemu przez Prezesa Kasy do prowadzenia postępowania dowodowego w sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku.

§ 4. 1. Zgłoszenie wypadku właściwa jednostka organizacyjna Kasy dokumentuje w rejestrze zgłoszeń wypadków.

2. Rejestr zgłoszeń wypadków zawiera:

- 1) datę i sposób zgłoszenia wypadku;
- 2) nazwisko i imię osoby zgłaszającej wypadek;
- 3) datę, godzinę i miejsce wypadku;
- 4) dane identyfikacyjne poszkodowanych w wypadku obejmujące:
 - a) nazwisko i imię,
 - b) adres miejsca zamieszkania;
- 5) krótki opis okoliczności wypadku;

¹⁾ Minister Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 265, poz. 2643).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 228, poz. 2255 i Nr 229, poz. 2273 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 873, Nr 146, poz. 1546 i Nr 236, poz. 2355.

- 6) nazwisko i imię pracownika Kasy rejestrującego zgłoszenie wypadku;
- 7) inne informacje, dotyczące wypadku uznane za niezbędne.

§ 5. 1. Niezwłocznie po przyjęciu zgłoszenia wypadku właściwa jednostka organizacyjna Kasy ustala czy poszkodowany podlegał ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu w dniu zaistnienia wypadku.

2. Jeżeli poszkodowany podlegał ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu w dniu zaistnienia wypadku uznaje się, że jest on osobą uprawnioną do ubiegania się o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej, zwane dalej „jednorazowym odszkodowaniem”, i niezwłocznie wszczyna się postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia okoliczności i przyczyn wypadku.

3. Zgłoszenie wypadku, w którym poszkodowany jest osobą uprawnioną do ubiegania się o jednorazowe odszkodowanie, uznaje się za jednoznaczne ze zgłoszeniem przez poszkodowanego roszczenia o jednorazowe odszkodowanie potwierdzonego zgłoszeniem wniosku.

4. Jeżeli poszkodowany, który podlegał ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu w dniu zaistnienia wypadku, zmarł wskutek tego wypadku, osobę zgłaszającą wypadek poucza się o konieczności zgłoszenia wniosku o jednorazowe odszkodowanie przez członków rodziny poszkodowanego, o których mowa w art. 10 ust. 1a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, zwanej dalej „ustawą”, w celu ubiegania się o jednorazowe odszkodowanie.

5. Jeżeli poszkodowany nie podlegał ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu w dniu zaistnienia wypadku, nie wszczyna się postępowania dowodowego w sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku.

§ 6. 1. Postępowanie dowodowe w sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku obejmuje:

- 1) ustalenie czy zaistniała złota w zgłoszeniu wypadku, a jeżeli zaistniała, ustalenie przyczyn tej złoty oraz określenie jaki wpływ miało opóźnienie w zgłoszeniu wypadku na możliwość ustalenia okoliczności i przyczyn tego wypadku;
- 2) przesłuchanie poszkodowanego, jeżeli stan jego zdrowia na to pozwala;
- 3) przesłuchanie świadków wypadku, których zeznania mogą przyczynić się do wyjaśnienia okoliczności tego wypadku dotyczących jego przebiegu i przyczyn;
- 4) dokonanie oględzin miejsca i przedmiotów związanych z wypadkiem dla oceny stanu technicznego maszyn i urządzeń, warunków wykonywania pracy oraz innych okoliczności, które mogły mieć wpływ na zaistnienie wypadku;
- 5) zasięgnięcie w razie potrzeby opinii rzeczoznawców;

- 6) wystąpienie do innych właściwych instytucji i organów, w tym w szczególności do policji, prokuratury i sądu, prowadzących postępowanie dotyczące wypadku o udzielenie informacji w sprawie wypadku lub udostępnienie zebranej w sprawie dokumentacji;
- 7) wystąpienie do zakładów opieki zdrowotnej o udostępnienie dokumentacji lekarskiej związanej z udzielaniem poszkodowanemu pierwszej pomocy i leczeniem poszkodowanego, która może mieć wpływ na uznanie wypadku za wypadek przy pracy rolniczej lub prawo do jednorazowego odszkodowania;
- 8) ustalenie, czy przyczyną wypadku była wadliwość środka technicznego stosowanego przy pracy lub nieprawidłowość świadczonej usługi;
- 9) ustalenie, czy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy;
- 10) ustalenie związku przyczynowo-skutkowego śmierci poszkodowanego lub nagłego zachorowania poszkodowanego z wykonywaną pracą w gospodarstwie rolnym;
- 11) zebranie innych dowodów dotyczących wypadku, uznanych za niezbędne.

2. W uzasadnionych przypadkach odstępuje się od dokonania oględzin, o których mowa w ust. 1 pkt 4, gdy ze względu na charakter zdarzenia lub możliwość zachowania śladów z powodu opóźnienia w zgłoszeniu wypadku oględziny nie dostarczą informacji o okolicznościach i przyczynach wypadku.

3. Dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania dowodowego w sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku można wezwać poszkodowanego do osobistego stawienia się w jednostce organizacyjnej Kasy prowadzącej postępowanie w celu udziału poszkodowanego w tym postępowaniu.

§ 7. 1. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalającego okoliczności i przyczyny wypadku, nie później niż w ciągu 14 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, sporządza się protokół powypadkowy.

2. Protokół powypadkowy powinien zawierać:

- 1) nazwisko i imię osoby zgłaszającej wypadek;
- 2) datę zgłoszenia wypadku;
- 3) datę złożenia wniosku o jednorazowe odszkodowanie;
- 4) nazwisko i imię poszkodowanego;
- 5) datę, godzinę i miejsce wypadku;
- 6) opis okoliczności wypadku według osoby zgłaszającej i podpis zgłaszającego;
- 7) okoliczności, przebieg i przyczyny wypadku ustalone w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego;
- 8) stwierdzenie, czy zachodzą okoliczności mające wpływ na utratę prawa do jednorazowego odszkodowania;

- 9) zalecenia prewencyjne dotyczące usunięcia przyczyny wypadku w celu zmniejszenia ryzyka ponownego zaistnienia wypadku, jeżeli jest to uzasadnione;
- 10) inne informacje dotyczące wypadku uznane za niezbędne;
- 11) datę sporządzenia protokołu powypadkowego i podpis pracownika Kasy sporządzającego ten protokół.

3. Protokół powypadkowy sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden doręcza się poszkodowanemu, a jeśli poszkodowany zmarł wskutek wypadku — uprawnionemu członkowi rodziny poszkodowanego ubiegającemu się o jednorazowe odszkodowanie, a drugi przechowuje w aktach sprawy wraz z dokumentacją zebraną w trakcie postępowania, o którym mowa w § 6.

4. Poszkodowany lub uprawniony członek rodziny ubiegający się o jednorazowe odszkodowanie może zgłosić uwagi i zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole powypadkowym o czym poucza się w tym protokole.

5. Protokół powypadkowy stanowi podstawę do uznania bądź nie uznania wypadku za wypadek przy pracy rolniczej w świetle art. 11 ustawy.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 21 października 1991 r. w sprawie ustalania prawa do renty inwalidzkiej rolniczej oraz zgłaszania i ustalania okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy rolniczej (Dz. U. Nr 103, poz. 449).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Polityki Społecznej: w z. *C. Miżejewski*

670

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 14 kwietnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie badań skuteczności działania środka ochrony roślin

Na podstawie art. 40 ust. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 sierpnia 2004 r. w sprawie badań skuteczności działania środka ochrony roślin (Dz. U. Nr 183, poz. 1890) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5:

a) w ust. 1:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpływ tego środka na jakość i wysokość plonu roślin lub produktów roślinnych w badaniach fitotoksyczności, jeżeli takie badania zostały przeprowadzone, lub w badaniach sprawdzających skuteczność jego działania;”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) możliwość wystąpienia niepożądanego lub nieprzewidzianego działania ubocznego tego środka na organizmy pożytecz-

ne lub inne organizmy niepodlegające zwalczaniu, na rośliny uprawiane następczo i sąsiadujące oraz wpływ na rośliny przeznaczone do produkcji materiału siewnego.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badania mające na celu sprawdzenie fitotoksyczności środka ochrony roślin przeprowadza się dla środków:

1) z grupy herbicydów;

2) z pozostałych grup, w przypadku gdy:

a) w skład badanego środka ochrony roślin wchodzi substancja aktywna, która, zgodnie z zakresem jego stosowania, nie wchodzi w skład żadnego środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu, oraz ma być on stosowany dogłębowo lub do zaprawiania materiału siewnego,

b) w badaniach skuteczności działania środka zostało stwierdzone jego działanie fitotoksyczne.”

2) w § 6:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 nie dotyczy roślin uprawianych pod osłonami oraz roślin lub produktów roślinnych przechowywanych w pomieszczeniach zamkniętych.”

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).